

عنوان مقاله:

تحلیل حق دادرسی عادلانه در پرتو اسناد حقوق بشری با نگاهی به قوانین ایران

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق، دوره 1، شماره 5 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

طاهره امیدی - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، قاضی مشاور دادگاه خانواده کرج

سیدسعید سیدحسینی - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

دادرسی عادلانه یا منصفانه به معنای تضمینات کلی است که جهت رعایت حقوق طرفین در فرآیند دادرسی پیشبینی شده است. دولت ها به شیوه های مختلف از جمله قانون گذاری و پیش بینی مکانیزم اجرایی موثر، به تضمین حق دادرسی عادلانه برای افراد متعهد هستند. دادرسی عادلانه شامل مصادیق متعددی است که هر فردی در فرآیند دادرسی اعم از کیفری و مدنی از آن برخوردار است. برخی از مصادیق دادرسی عادلانه از جمله حق دادخواهی، دسترسی به دادگاه های بی طرف و مستقل و . . . عمومیت دارند و در انواع دعاوی مدنی و کیفری قابل اعمال می باشند و برخی دیگر از جمله اصل برابرت، تفهیم اتهام و . . . ناظر بر دعاوی کیفری می باشند. باید گفت هر عملی که مانع از پیاده کردن عدالت، در مراحل مختلف قضایی اعم از تعقیب تا اجرای حکم گردد جرایم علیه عدالت قضایی خواهد بود. بنابراین جرایمی که پس از ارتکاب جرمی، یا پیش از تضییع حقی، مانع از اجرای عدالت در مورد طرفین دعوا یا مرتکبین جرم شود، جرایم علیه عدالت قضایی است. مانند: فراری دادن محکوم، شهادت دروغ و . . . بر اساس مراحل عملیات قضایی، جرایم مذکور را می توان به 4 دسته تقسیم نمود: جرایم ارتكابی قبل از تعقیب، جرایم ارتكابی در حین تعقیب و پیش از صدور حکم جرایم ارتكابی در حین دادرسی و صدور حکم، جرایم ارتكابی بعد از صدور حکم و حین اجرا. در این پژوهش به روش توصیفی- تحلیلی به بررسی حق دادرسی عادلانه در پرتو اسناد حقوق بشر با نگاهی به قوانین ایران و معیارهای آن خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

دادرسی عادلانه، اسناد حقوق بشری، عدالت، حقوق شهروندی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/764791>

